

ikke at anerkende og paaskønne de store Forbedringer, som ogsaa de senere Aar have bragt i Trafikforholdene paa vore Jernbaner, som jo nu ogsaa strække sig langs Jyllands Østkyst op til Frederikshavn; men hele den store Del af Jylland, der ligger Vest for Langaa og Nord for Ringkøbing, maa dog endnu siges at være ret stifmoderlig behandlet, særlig med Hensyn til Persontrafikken og Postbefordringen. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, da det er ganske aabenbart, men kun udtale, at ved Holstebro—Herning Banens Fortsættelse over Give til Vejle vil der kunne vindes meget betydeligt for al Trafik, ikke blot for det store Op-land Sønden for Limfjorden, men ogsaa for det store tætbeholdte Thyholm og Thy til langt Nord for Thisted. Og det er ikke her en enkelt Stand eller et enkelt Erhvervs Interesse, der er Tale om, men det er en stor Befolkning, saavel indenfor Handel, Haandværk og Industri som indenfor Landbrug og Fiskeri, der her har et berettiget Krav i saa Henseende, og som derfor vilde have ønsket, at den højtærede Minister i sit Tilsagn i den tidligere Forhandling i Dag havde vist en lidt større Interesse for hurtig Fremme af denne Sag, men jeg vil dog tillade mig saa indtrængende som muligt at lægge ham denne Sag paa Sinde, idet jeg henviser den til hans Velvillie og Omsorg.

I denne Forbindelse er der en anden Sag, som jeg ogsaa gerne vilde henstille til den højtærede Minister. Jeg skal da først takke for den Foranstaltning, som er bleven truffen paa Statsbanerne med Hensyn til Etableringen af 2den Klasse Kupeer for Ikkerygere, en Foranstaltning, som sikkert bliver paaskønnet af en meget stor Del af det rejsende Publikum. Men jeg vilde gerne henstille til den ærede Minister, om der ikke kunde indrettes endnu flere af den Slags Kupeer, thi jo længere man kommer bort navnlig fra Sjælland, desto færre Kupeer er der af den Slags, og særlig i Jylland, hvor de vistnok i endnu højere Grad tiltrænges, er der kun ganske faa af den Slags Kupeer selv i meget lange Tog. Man oplever ikke saa sjældent, at de Kupeer, hvor det er tilladt at ryge, ofte staa helt tomme paa samme Tid, som de øvrige Kupeer ere fuldstændig overfyldte. Jeg har faaet der et Vidnesbyrd om, at mange af dem, der virkelig bruge at ryge Tobak, søge ind i de Kupeer, som ere anbragte for Ikkerygere, og jeg har selv oplevet dette, at der er kommet en Herre ind i Kuppen, og efter at han var kommen

ind, og Toget var sat i Gang, spurgte han mig — ganske vist meget høfligt —, om jeg havde noget imod, at han røg Tobak. Jeg svarede, at jeg selvfølgelig var gaaet ind i en saadan Kupe, fordi jeg ikke holdt af Tobak, og at der var en Mængde andre Kupeer til Disposition for ham. Dette viser jo, at disse Kupeer for Ikkerygere ogsaa søges af dem, der ryge. Jeg tillader mig derfor at gøre den Henstilling, om ikke Trafikministeren kunde foranledige, at der blev indrettet flere Kupeer for Ikkerygere.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds har begæret Ordet for 3die Gang. Tingets Samtykke udkræves, for at han kan faa det. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det ærede Medlem har Ordet.

Ellinger: Den højtærede Kultusminister har i Gaar besvaret nogle Bemærkninger, jeg havde fremsat om Almenskoleloven, men der gjaldt om dette andet Svar noget lignende som om det første, at disse Bemærkninger ikke ramte Sømmet paa Hovedet. Hvad den ærede Minister fremførte, saa overmaade godt, rigtigt og vederhæftigt ud, men de Spørgsmaal, som jeg fremdrog, og som Ministeren skulde besvare, er han i Virkeligheden gaaet udenom. Imidlertid, 3die Gang at berøre, hvad Sagen her drejer sig om, finder jeg ikke rigtigt, og den ærede Minister er jo ogsaa forhindret fra at være til Stede her i Aften og saaledes afskaaren fra at kunne svare under denne Behandling.

Den vigtigste Aarsag til, at jeg har bedt om Ordet for 3die Gang, er de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) forleden Dag, og som ogsaa ere faldne i Aften. Maa jeg der minde om, at det ærede Medlem havde sarkastisk hentydet til en Erklæring, der var udstedt af et Medlem af Højre, og jeg gjorde i den Anledning opmærksom paa, at det ærede Medlem ikke skulde tale om Erklæring i denne Sag — Invalidefondshistorien fra i Fjor —, saasom det ærede Medlem her selv havde afgivet en Erklæring. Jeg tilføjede dernæst, at denne Erklæring var bleven det ærede Medlem af tvungen, og jeg udtalte endvidere, at den sikkert vilde have faaet en endnu skarpere og endnu mindre forbeholden Form, dersom man ikke her i Tinget kunde gaa ind under Beskyttelse af en bestemt Paragraf i Grundloven. Det ærede Medlem rejste